

KONRAD
ADENAUER
STIFTUNG

ids
Institute of Democratization Studies
สถาบันศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตย

PROCEEDING

Smart City and
Digital Government

i n 2 0 2 3

Resilience for Future

31th
MAY
2023

Executive Summary
*“Smart City and
Digital Government in 2023:
Resilience for Future”*

On 31 May 2023, 13.00 – 16.00

By Konrad Adenauer Stiftung (Thailand),
Institute of Democratization Studies (iDS),
and King Prajadhipok’s Institute

WELCOMING REMARKS

DR. CELINE-AGATHE CARO AND MR. VITAVAS CHAIPAKPOOM

Dr. Celine-Agathe Caro, the Director of KAS Thailand, highlighted the current challenges we face, such as climate change and sustainable development, which encompass the concept of Digital Government. In Germany, more than 60 percent of citizens are seeking a more efficient government, and digitalization offers a solution to enhance government effectiveness. However, the implementation of digital government requires the active participation of the public to ensure that its benefits are reserved for the people. Additionally, digital government can address issues with greater speed, accuracy, and privacy, although there are still challenges in translating these ideas into practice.

Mr. Vitavas Chaipakpoom, Secretary General of KPI, expressed that Smart City and Digital Governance are subjects of extensive discussions within official organizations. Many local authorities have already embraced these concepts and are in the process of transforming into Smart Cities, although limitations exist. It is essential for Smart City and Digital Government initiatives not only to prioritize convenience but also to play significant roles in reducing inequality, fostering competitiveness, and combating corruption.

KEYNOTE REMARK ON “THAILAND’S DIGITAL GOVERNMENT : THE NEXT STEP FOR FUTURE”

*Dr. Sak Segkhunthod, Former President and CEO of Electronic Government Agency
(Public Organization)*

Dr. Sak Segkhunthod stated that before understanding Thailand's development of Digital Government, it is essential to recognize the significance given by the UN to E-Government. The UN has been ranking countries based on the E-Government Index for over a decade, with criteria focusing on telecommunications, online services, and human capital, emphasizing public accessibility. In the latest ranking in 2022, Thailand was placed 55th out of 193 countries, showing improvement compared to the 57th ranking in 2013. Thailand's online service capabilities are notably high, exemplified by successful applications like mobile banking and telemedicine, although these were mainly driven by the COVID-19 pandemic. However, the challenge lies in ensuring widespread adoption and meeting public expectations. While Thailand's human capital in the digital knowledge domain is relatively low, the country ranks 18th in terms of digital participation out of 193 countries. Today, the focus is not solely on technology but also on building trust and increasing public engagement. Thailand has legislation concerning E-Government, including the development of plans. The important question for Thailand is determining the prioritized actions within limited resources. Efforts have been made in legislation to answer these questions and define the direction, such as unlocking data, data collection, and expansion. The crucial aspect for Thailand is not about prohibiting actions but rather enforcing implementation, as different agencies possess varying capacities. Understanding E-Government is not just about utilizing technology but also about transforming work processes. Ultimately, the transformation of E-Government entails changing the way things are done.

ROUNDTABLE DISCUSSION ON “SMART CITY AND DIGITAL GOVERNMENT IN 2023 : RESILIENCE FOR FUTURE”

Asst. Prof. Dr. Supawatanakorn Wongthanavas, Operations and Promotion Center for Livable Smart City Development, Khon Kaen University

Dr. Stithorn Thananithichot, Director of the Office of Innovation for Democracy, King Prajadhipok's Institute

Packawat Atchariyapanya, Acting Director of the College of Local Government Development, King Prajadhipok's Institute

Assist. Prof. Channawut Chairaksa, Moderator

Mr. Thanawat Yodjai, Mayor of Mae Hia Town Municipality

Asst. Prof. Dr. Supawatanakorn stated that in the initial stages, Khon Kaen city did not prioritize the development of E-Government but focused on improving the efficiency of governance to address both old and new challenges. Recognizing that traditional thinking alone is insufficient, the drive for E-Government in Khon Kaen emphasized a shift in mindset rather than solely relying on technology as a supplement. However, the COVID-19 pandemic highlighted the importance of technology in governance, prompting the realization that digital technologies can create opportunities for greater public participation. Smart City initiatives require collaboration among various stakeholders, with technology playing a supporting role. Nevertheless, the most critical challenge in building Smart Cities and Digital Government lies in establishing trust. Some government agencies lack confidence in each other's data, while many citizens remain skeptical. Therefore, fostering trust between the public and the government becomes crucial, and efforts to facilitate dialogue between them should be prioritized.

Dr. Stithorn emphasizes that Smart City and Digital Government have the potential to enhance democracy by prioritizing citizen engagement. Collaboration and collective work are key to achieving this vision, leading to the reframing and remaking of cities based on practical considerations. The concept extends beyond government involvement, empowering citizens as Smart Citizens who actively participate in shaping their communities. However, implementing these ideas poses challenges, including budgeting, management, and ensuring personnel have the necessary technological skills. Additionally, establishing effective relationships between the government and citizens in different areas is crucial. Overall, embracing Smart City and Digital Government principles can foster democratic societies and create open, flexible environments, but practical obstacles must be addressed for successful implementation.

From the local administrative perspective, Packawat argues that the concept of a Smart City goes beyond technology and encompasses a new way of thinking and working. Governments are increasingly focused on building Smart Cities to distribute prosperity and improve the quality of life for their citizens. The key characteristics of a Smart City include enhancing the quality of life, promoting sustainable development, increasing operational efficiency, and utilizing technology in day-to-day operations. The growing interest in Smart Cities can be attributed to several factors, including urban expansion and population growth, improved access to information technology, government efforts to develop technological systems, the desire to enhance citizens'

quality of life, and rapid advancements in technology. However, there are challenges, such as budget limitations, lack of knowledge, shortage of skilled personnel, and the absence of supportive policies by administrators. Successful development of Smart Cities requires support in terms of funding, knowledge sharing, and human resources. Local governments should take the lead in development, while central governments play a supervisory role. Administrators should adopt characteristics that align with Smart City principles, and citizens should have equal access to technology. Additionally, education should be prioritized in the development of Smart Cities. Local governments should focus on five key aspects: generosity, environmental consciousness, value creation, efficient governance, and global integration, to maximize their potential and create a better future.

Finally, Thanawat presents that the municipality of Mae Hia is actively pursuing the development of a Smart City, with its success largely attributed to the concerted efforts of the local population and a dedicated team. Key to meeting the needs of the community is the effective management of data, which the municipality has achieved by compiling comprehensive information on resources and government operations. This data is then utilized to provide services such as One Stop Service and online applications for various permits, ensuring convenience for the residents. However, Mae Hia faces challenges in transportation infrastructure due to the involvement of multiple agencies, resulting in an airport without adequate transportation systems. Additionally, outdated regulations, budget constraints, and decentralized authority further complicate local development efforts. Nonetheless, Mae Hia's progress in becoming a Smart City is a testament to the community's determination and the presence of a capable team, enabling further advancement in the future.

POLICY RECOMMENDATIONS

1. **Human Capital Development:** Invest in digital skills training and education programs to improve the digital knowledge domain of the population. This will ensure a higher level of digital participation and enable the effective utilization of E-Government services.
2. **Mindset Shift and Citizen Engagement:** Prioritize a shift in mindset towards embracing technology as an enabler for better governance. Encourage citizen engagement by facilitating dialogue and participation in decision-making processes, ensuring that the community's needs and perspectives are incorporated into Smart City initiatives.
3. **Collaboration and Collective Work:** Emphasize collaboration among various stakeholders, including government agencies, citizens, and private entities, to drive Smart City initiatives. Encourage collective efforts and partnerships to leverage expertise and resources, ensuring a holistic approach to development.
4. **Local Government Leadership:** Empower local governments to take the lead in Smart City development, while central governments play a supportive and supervisory role. Encourage local administrators to adopt Smart City principles and characteristics, focusing on aspects such as quality of life, sustainable development, operational efficiency, and technology integration.
5. **Comprehensive Data Management:** Recognize the importance of effective data management as a foundation for Smart City development. Encourage the collection and compilation of comprehensive data on resources and government operations, ensuring its accessibility and utilization to deliver efficient services and support evidence-based decision-making.

สรุปการบรรยายในเวทีสัมมนาสาธารณะ
เรื่อง **“Smart City and
Digital Government in 2023:
Resilience for Future”**

วันที่ 31 พฤษภาคม 2566 เวลา 13.00 – 16.00 น.

โดย สำนักนวัตกรรมเพื่อประชาธิปไตย
วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น
สถาบันพระปกเกล้า
สถาบันศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย
และ มูลนิธิคอนราด-อาเดนาัวร์ ประจำประเทศไทย

Smart City และ Digital Government กลายเป็นประเด็นหลักที่รัฐบาลไทยพยายามจะผลักดันในช่วงหลายปีมานี้ โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 ได้มีการตั้งเป้าไว้ว่าในปีพ.ศ. 2570 ประเทศไทยจะมี Smart City ทั้งสิ้น 105 แห่ง ขณะที่ Digital Government ก็กลายเป็นการบริหารที่คนให้ความสนใจมากยิ่งขึ้นภายหลังจากการแพร่ระบาดของโควิด – 19 ที่ทำให้เกิดการใช้เทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น หากแต่อะไร คือ ความท้าทายที่สังคมไทยกำลังเผชิญเพื่อนำมาสู่การพัฒนา Smart City และ Digital Government ให้ยั่งยืนและสามารถยืดหยุ่นสู่อาคตได้ ทำให้เกิดการสัมมนา **Smart City and Digital Government in 2023: Resilience for Future** เพื่อตอบคำถามดังกล่าวขึ้น

การเปิดงาน

โดย DR.CLIN-AGATHE CARO และ นายวิทวัส ชัยภาคภูมิ

Dr.Céline-Agathe Caro ผู้อำนวยการมูลนิธินครรัตน-อาเดนาัวร์ ประจำประเทศไทย ได้เริ่มกล่าวเปิดงานโดยพูดถึงความท้าทายที่ต้องเผชิญในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเปลี่ยนแปลงทางสภาพอากาศและการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งก็รวมไปถึงการพัฒนา Digital Government ซึ่งครอบคลุมในประเด็นเหล่านี้ด้วย

โดยสำหรับประเทศเยอรมัน พลเมืองกว่า 60% มองว่าภาครัฐควรทำการปฏิรูปตัวเองให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ จากการพยายามค้นหาคำตอบ การสร้าง Digitalization ภาครัฐ คือ คำตอบของการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของภาครัฐ โดยการจะทำ Digitalization เพื่อสร้าง Digital Government นั้น จำเป็นต้องมีการร่วมมือของหลายกลุ่ม และต้องมีการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย โดยไอเดียหลักๆ มองว่า Digital Government จะรักษาผลประโยชน์ของประชาชน สร้างความเชื่อใจให้กับรัฐบาล เพิ่มโอกาส และสามารถรับมือกับปัญหาได้เร็วกว่า ทั้งนี้การจะสร้าง Digital Government ต้องคำนึงถึงเรื่องของสิทธิของปัจเจก รวมทั้งความเป็นส่วนตัวด้วยเช่นกัน การทำ Digital Transformation จึงเต็มไปด้วยความท้าทายในเรื่องของหลักการและการนำมาปฏิบัติ และควรมีพื้นที่สำหรับการพูดคุยอย่างเวทีนี้เป็นต้น

ขณะที่ นายวิทวัส ชัยภาคภูมิ เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ได้กล่าวว่าในภาครัฐได้มีการพูดคุยในเรื่องของ Smart City และ Digital Government พอสมควร ในหลายๆ เทศบาลในต่างจังหวัดก็จะมีเรื่อง Smart City ขณะที่รัฐบาลกลางก็มีความพยายามทำ Digital Government ทั้งนี้การจะเป็น Smart City หรือ Digital Government นี้ไม่ได้เป็น Smart City หรือ Digital Government ทุกด้าน และยังมีช่องให้เกิดการพัฒนาเพื่อความครอบคลุมมากขึ้นต่อไป โดยไม่ใช่เพียงแค่การใช้เทคโนโลยีเพื่อทุนแรงเท่านั้น แต่รวมไปถึงการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความแข่งขัน และลดความทุจริต เพราะฉะนั้นก็หวังว่าเวทีสัมมนาที่จัดขึ้นจะเกิดประโยชน์ในการพัฒนาส่วนนี้ต่อไป

รัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย

โอกาสและความท้าทายในอนาคต โดย ดร.ศักดิ์ เสกขุนทด

ดร.ศักดิ์ เสกขุนทดได้กล่าวว่่าก่อนที่จะเข้าใจการพัฒนา Digital Government ของไทย เราต้องเข้าใจว่า UN ให้ความสำคัญกับเรื่อง E-Government มาก มีการจัด Ranking E-Government Index ย้อนกลับไปตั้งแต่สิบกว่าปีที่แล้ว และก็มีการจัดอยู่เรื่อยๆ ครั้งล่าสุดคือปี 2565 โดยมีเกณฑ์วัดอยู่ 3 ด้าน 1. ไตรศมนาคม 2. Online Service 3. ทูมมนุษย์โดยเน้นที่การเข้าถึงได้ของประชาชน หรือก็คือ UN มองว่าการจะเป็น E-Government นั้นไม่ใช่แค่ด้านของรัฐ แต่ยังรวมไปถึงปัจจัยโดยรอบเช่น ประชาชนด้วย

สำหรับกรณีของไทยนั้น UN ได้จัด Ranking E-Government Index โดยในปี 2565 ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 55 จาก 193 ประเทศ ซึ่งดีขึ้นกว่าเมื่อปี 2563 ที่ไทยได้อันดับ 57 หรือก็คือ ประเทศไทยมีแนวโน้มพัฒนาดีขึ้นเรื่อยๆ โดยในอาเซียนไทยเป็นที่สามรองจากสิงคโปร์กับมาเลเซีย

หากเจาะไปรายด้าน ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่ทำ Online Service ได้สูงมาก โดยมีผลงานชิ้นเอกเป็นแอปพลิเคชันอย่าง เป้าตังค์กับหมอพร้อม ที่มีคนใช้หลายสิบล้านคน แม้ทั้งสองแอปจริงๆ ก็เกิดจากสถานการณ์อย่างการแพร่ระบาดของโควิดบังคับก็ตาม ความท้าทายจึงเป็นรัฐจะท่างังให้แอปตอบใจทย์ประชาชนจนมีคนใช้จำนวนมากเช่นสองแอปนี้

ขณะที่ด้านของทูนมนุษย์ ด้านนี้ของเราค่อนข้างด้อย แต่เรื่องความรู้ทางดิจิทัล ไทยไม่ได้ด้อยกว่าใคร โดยด้านการมีส่วนร่วมดิจิทัล ไทยได้อันดับที่ 18 จาก 193

ทุกวันนี้ใจทย์ไม่ได้อยู่ที่เทคโนโลยี แต่อยู่ที่ว่าจะท่างังไรให้คนไวใจ และเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ส่วนด้านกฎหมาย ไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับ E-Government อยู่โดยต้องมีการจัดทำแผน คำถามสำคัญของไทยคือ เราควรจะทำอะไรก่อน อะไรที่สำคัญที่สุดที่เราควรทำ เพราะถึงอย่างไรก็ตามทรัพยากรของเราก็มีอย่างจำกัด ซึ่งคำถามเหล่านี้มีการพยายามตอบในกฎหมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ว่าเราจะไปทางไหน โดยหากสรุปแผนจริงๆ ของไทยคือ การพยายามทำการปลดลือกดาด้า รวบรวมข้อมูล และต่อยอด

สุดท้ายสิ่งสำคัญสำหรับไทยเลยไม่ใช่เรื่องของการที่ไม่ให้ทำ แต่เป็นเรื่องของการบังคับใช้นั้นเอง เนื่องจากทุกหน่วยงานมีศักยภาพไม่เท่ากัน เราจะท่างังไรให้หน่วยงานที่มีศักยภาพน้อยกว่า สามารถเป็นไปได้

ทั้งนี้ต้องเข้าใจความเป็น E-Government ไม่ใช่เรื่องของการนำเทคโนโลยีมาใช้ แต่ยังรวมไปถึงวิธีการท่างังด้วย นำเทคโนโลยีมาใช้ แต่สุดท้ายขั้นตอนก็ยังเหมือนเดิม สุดท้ายก็ไม่เปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลง E-Government จึงเป็นการเปลี่ยนวิธีการท่างังด้วยนั่นเอง

การขับเคลื่อน "เมืองน่าอยู่ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญ" โดย รศ.ดร.ศุภวัฒน์ นกร วงศ์ธนวสุ

รศ.ดร.ศุภวัฒน์ นกร วงศ์ธนวสุ ได้กล่าวถึงกรณีเมืองขอนแก่นว่าในช่วงแรกเมืองขอนแก่นก็ไม่ได้คิดเรื่องการสร้าง E-Government แต่ต้องการที่จะบริหารงานให้มีประสิทธิภาพในการจัดการกับความท้าทายทั้งเก่าและใหม่ ซึ่งหลายครั้งความท้าทายใหม่ๆ มันไม่พอที่จะใช้วิธีคิดแบบเดิมๆ

การขับเคลื่อน E-Government ของขอนแก่นในตอนแรกจึงสนใจในการปรับเปลี่ยนเรื่องวิธีการคิดเสียมากกว่าที่จะเน้นเทคโนโลยี เพราะเทคโนโลยีเป็นเพียงตัวเสริมเท่านั้น แต่ต่อมาภายหลังจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้เกิดความคิดว่าการบริหารนั้นหนีเรื่องของเทคโนโลยีไม่พ้น ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยในการสร้างโอกาสให้กับทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

Smart City จึงเป็นเรื่องของการร่วมมือจากหลายๆ กลุ่ม ส่วนเทคโนโลยีเป็นแค่ส่วนรองเท่านั้น

แต่นั้นก็ทำให้มาสู่ความท้าทายที่สำคัญที่สุดของการสร้าง Smart City รวมไปถึง Digital Government มันจะเป็นเรื่องของ Trust ขนาดหน่วยงานรัฐยังไม่มีความเชื่อใจในข้อมูลของรัฐบางหน่วยงานด้วยซ้ำ ประชาชนหลายคนก็ยังไม่เชื่อ การสร้าง Smart City จึงต้องทำให้ทุกภาคส่วนเชื่อใจภาครัฐก่อนเป็นเรื่องที่สำคัญมากๆ โดยอาจจะเป็นการพยายามจะสร้างการพูดคุยระหว่างประชาชนกับรัฐ เป็นต้น

การพัฒนาประชาธิปไตยผ่าน SMART CITY & DIGITAL GOVERNMENT

โดย ดร.สตีร ธนาธิโรชติ

ดร.สตีร ธนาธิโรชติได้อธิบายเรื่อง Smart City และ Digital Government สามารถช่วยในการพัฒนาประชาธิปไตยได้ หากเน้นให้เกิดกระบวนการที่ยึดโยงเอาประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดคือ การเปิดพื้นที่ให้มีการทำงานร่วมกัน

โดยการร่วมมือกันจะนำมาสู่การ Reframe หรือนำมาสู่การ Reimagine จินตนาการว่าเมืองควรเป็นไปในทางไหน ก่อนที่จะนำมาสู่ Remake หรือสร้างเมืองใหม่ให้ออกมาเหมือนดั่งที่เราวาดฝันเอาไว้ ทั้งนี้การคิดต้องเป็นการคิดบนฐานว่าจะปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่ฝันลมๆ แล้งๆ

การเกิด Smart City มันไม่ใช่แค่เรื่องของภาครัฐ แต่ยังรวมไปถึงเรื่องประชาชนด้วย ให้กลายเป็น Smart Citizen ซึ่งก็จะมีกระบวนการในการสร้างแบบของตัวเอง ซึ่งก็เกิดจากการเปิดพื้นที่ให้เกิดการทำงานร่วมกันนั่นเอง เพราะถ้าเกิดการร่วมมือกัน และเกิดการเปลี่ยนแปลงได้จริง สุดท้ายก็จะนำมาสู่การมีส่วนร่วม นั่นทำให้กระบวนการสร้าง Smart City และ Digital Government เลยเป็นการสร้างประชาธิปไตยไปในตัว และเป็นการสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้าง ยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น

Co-Creatively developing platform	
Reframe	Engagement
Reimagine	Empowerment
Remake	Emancipation
Smart City	Smart Citizen
Digital Government	

ทั้งนี้การผลักดันประเด็นเหล่านี้อาจฟังดูง่าย แต่พอปฏิบัติจริงๆ ก็จะมีปัญหาอุปสรรคในตัวของมันเอง ตั้งแต่เรื่องงบประมาณ การบริหารจัดการ ความเท่าทันต่อเทคโนโลยีของบุคลากร จนไปถึงเรื่องความสัมพันธ์ของภาครัฐกับประชาชนในแต่ละพื้นที่ซึ่งหลายครั้งสร้างปัญหาต่อการบังคับใช้

SMART CITY สถานการณ์และอนาคตของ การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย ภควัต อัจฉริยปัญญา

ภควัต อัจฉริยปัญญา เริ่มด้วยการกล่าวว่าตัว Smart City นั้นไม่ใช่เรื่องของเทคโนโลยีแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังรวมไปถึงวิถีคิด วิธีการทำงานด้วย ซึ่งปัจจุบันภาครัฐพยายามที่จะสร้าง Smart City เป็นอย่างมาก เพราะมองว่าเป็นการที่สามารถกระจายความเจริญและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ดีขึ้น

โดยความหมายของ Smart City หลักๆ จะต้องมึลักษณะ 4 ประการคือ 1. เป็นเมืองที่ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น 2. นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน 3. เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน 4. เป็นเมืองที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้คำถามก็คือ ทำไมปัจจุบันนี้ Smart City จึงเป็นเรื่องที่ถูกพูดถึงเป็นอย่างมาก เราอาจตอบได้ว่า มีด้วยกัน 5 ปัจจัย

1. เกิดการขยายตัวของเมือง กล่าวคือ เกิดการอพยพเข้าไปสู่เมือง โดยเฉพาะกรุงเทพ ทำให้เมืองเช่นกรุงเทพไม่สามารถรับต่อการขยายของประชากรได้
2. การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศโดยประชาชน การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศแม้จะดีขึ้น และประชาชนก็มีศักยภาพในการเข้าถึงเทคโนโลยีมากขึ้น แต่ก็มีปัญหาเรื่องที่เกิดจุกตัวอยู่แค่ในเขตเมือง
3. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีโดยรัฐ หลังจากที่เทคโนโลยีเกิดการพัฒนาขึ้น ทำให้ภาครัฐมีความสนใจและพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ภาครัฐแต่ก่อนไม่สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นจำนวนมาก นำมาสู่ความเหลื่อมล้ำ เลยนำมาสู่การพยายามผลักดันนโยบาย Smart City
5. การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยี เพราะเทคโนโลยีถูกพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ทำให้รัฐสามารถใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและประชาชนได้ง่ายมากขึ้น

ทั้งหมดนี้ทำให้ Smart City จึงเป็นวาระที่ถูกผลักดันโดยรัฐ แม้จะมีความแตกต่างจากกรณีต่างประเทศที่ Smart City เกิดจากท้องถิ่น ไม่ใช่รัฐบาลกลาง หากแต่สำหรับของไทยกลายเป็นรัฐบาลกลางเป็นคนที่มีบทบาทเหนือกว่าท้องถิ่น

ซึ่งสำหรับการที่รัฐบาลพยายามจะเข้าไปมีบทบาทเหนือท้องถิ่นก็จะทำให้ท้องถิ่นไม่ได้พัฒนาศักยภาพเท่าที่ควร

ซึ่งทุกวันนี้สำหรับกรณีของประเทศไทยก็จะมีลักษณะที่เน้นการพัฒนาในเรื่องที่เป็นงานของท้องถิ่น ปกติอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะเรื่องของ Smart Government กรณีตัวอย่างก็เช่น One Stop Service แต่กลับกัน ศักยภาพในงานที่ท้องถิ่นไม่ได้ทำเป็นปกตินั้นค่อนข้างต่ำ เช่น เรื่องคมนาคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนา Smart City ของไทยมีศักยภาพไม่รอบด้าน

ทั้งนี้ขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีผลต่อความพร้อมต่อการพัฒนา Smart City ยิ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ยิ่งมีโอกาสที่จะพัฒนาให้เป็น Smart City มากขึ้นเท่านั้น

เนื่องจากข้อจำกัดหลักๆ ของ Smart City นั้นประกอบไปด้วย 1. งบประมาณ 2. การขาดความรู้ 3. การขาดแคลนบุคลากรผู้มีความสามารถ 4. ผู้บริหารไม่มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนา โดยเรื่องของงบประมาณเป็นปัญหาหลักที่อุปถัมภ์ในการพัฒนามากที่สุด ขณะที่ผู้บริหารไม่มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนานั้นจากการสำรวจแทบจะไม่เจอกับข้อจำกัดนี้

การพัฒนา Smart City หลักๆ จึงต้องอาศัยเรื่องการสนับสนุนงบประมาณ สนับสนุนเรื่ององค์ความรู้ และสนับสนุนเรื่องบุคลากร

ส่วนข้อเสนอในการพัฒนา Smart City นั้น ภาควิชา อัจฉริยะปัญญา ได้เสนอว่าควรให้ท้องถิ่นมาทำการพัฒนาด้วยตัวเอง ขณะที่ส่วนกลางควรเป็นผู้กำกับดูแล มากกว่าผู้ปฏิบัติงาน พร้อมกันนั้นตัวผู้บริหารก็ควรมีลักษณะแบบที่เข้ากับ Smart City และประชาชนควรจะได้เข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมมากยิ่งขึ้น พร้อมกันนั้นก็ต้องมีการพัฒนาด้านการศึกษา

ส่วนท้องถิ่นนั้นควรคำนึงถึงหลัก 5G ได้แก่ 1. Generosity ท้องถิ่นใจดี พยายามเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่เกิดจนตาย 2. Green and Clean ท้องถิ่นสีเขียว ท้องถิ่นควรมีบทบาทในการจัดการเรื่องของความสะอาดและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น 3. Generate Value ท้องถิ่นสร้างคุณค่าและมูลค่า โดยพยายามขับเคลื่อนการสร้างคุณค่าของตัวเอง 4. Good Government ท้องถิ่นเท่าทันการจัดการสมัยใหม่ มีการบริหารที่สะดวกรวดเร็ว และลดขั้นตอน 5. Go Inter เมื่อมีศักยภาพ มีคุณค่าในตัวเอง ท้องถิ่นก็สามารถหาที่ทางของตัวเองบนเวทีโลกได้

ท้องถิ่น DIGITAL เทศบาล DIGITAL เมืองเปลี่ยน → ประเทศเปลี่ยน โดย ธนวัฒน์ ยอดใจ

ธนวัฒน์ ยอดใจกล่าวว่าเทศบาลเมืองแม่เหิยะก็อยู่ภายใต้นโยบายการพัฒนา Smart City แต่ความสำเร็จของเทศบาลเมืองแม่เหิยะหลักๆ นั้นมาจากความพยายามทำตามความต้องการของประชากรเป็นหลัก และการมีทีมที่ดี

โดยการจะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ชั้นแรกนั้นจำเป็นต้องทำการจัดข้อมูลให้ดี ซึ่งปัจจุบันเทศบาลเมืองแม่เหิยะมีข้อมูลเรื่องทรัพยากร และกิจการของรัฐ

ต่อมาหลังจากได้ข้อมูลแล้วก็นำมาสู่การนำข้อมูลมาใช้ โดยมีตั้งแต่ One Stop Service, การขอใบอนุญาตต่างๆ เช่น ขออนุญาตก่อสร้างบ้านทางออนไลน์ ทั้งหมดทำเพื่ออำนวยความสะดวกของประชาชน

ข้อมูลจึงเป็นเรื่องสำคัญมากของการสร้าง Smart City แต่แม่เหิยะก็เผชิญกับปัญหาเรื่องของคมนาคมไม่ใช่บ่อย เนื่องจากมีหลายหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เทศบาลเมืองแม่เหิยะกลายเป็นเทศบาลที่มีสนามบินที่บินไปต่างประเทศได้ แต่กลับมีระบบขนส่งที่ไม่ทันสนามบิน

นอกจากความทับซ้อนแล้วยังมีเรื่องงบประมาณ ข้อกฎหมายที่ล้าสมัย รวมไปถึงเรื่องการกระจายอำนาจ ทั้งหมดเป็นปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น

ซึ่งสำหรับเทศบาลเมืองแม่เหิยะความสำเร็จนั้นเป็นเรื่องของความพยายามทำตามความต้องการของประชากร และการมีทีมที่ดีจนสามารถผลักดัน Smart City ต่อไปได้